

لَهُ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰالَمِينَ

۱۲۶۷۷۳

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوقی یزد
دانشکده پزشکی

پایان نامه
جهت اخذ دکترای تخصصی
بیماری های گوش و حلق و بینی

عنوان

یکسال بیمارانیکه تحت آدنوئیدکتومی قرار گرفته اند Follow up

استاد راهنما

آقای دکتر قاسم کریمی

استاد مشاور

آقای دکتر محمدحسین برادران فر

دستیار
دکتر مهدی حسنی
مشتمل کن

استاد مشاور آمار

آقای دکتر حسین فلاح زاده

۱۳۸۹/۸/۱۰

نگارش

دکتر سیدعلیرضا حاجی میرزا

۱۴۴۷۷۲

سال تحصیلی ۱۳۸۸-۸۹

تقدیم:

استاد کرامی جناب آقای دکتر قاسم کرمی که باراً همانی ها خود در یکه نوین پژوهش را به رویم کشودند.

و

تمامی استادی که چکونه اندیشیدن را آموزگارند.

تقدیم:

همسر و فرزند عزیزم

که وجودشان بهانه سنتی ام، روش بخش زندگی ام و دستگای تلاشم است.

با تقدیر و تشکر فراوان

از آقای دکتر برادران فرکه مرادر ^{تکمیل} این رساله یاری نمودند.

فهرست مطالب

<u>صفحه</u>	<u>عنوان</u>
۱	خلاصه
۳	آناتومی و فیزیولوژی حلق
۳	چهار چوب عضلانی - اسکلتی
۶	حلقه‌ی لنفاتیک والدایر و لوزه‌ها
۷	آدنوئید
۷	لوزه‌های کامی
۷	لوزه‌های زبانی
۸	تونسیلکتومی و آدنوئیدکتومی
۸	اندیکاسیون‌ها

عنوان

صفحه

۸	انسداد شدید راه هوایی فوقانی
۹	آبشه های پری تونسیلار
۹	عارض عمل جراحی آدنوتونسیلکتومی
۱۰	بیان مسئله و اهمیت موضوع
۱۱	علت انتخاب موضوع و اهمیت آن
۱۲	مروری بر مطالعات مشابه
۱۳	اهداف و فرضیات
۱۳	هدف اصلی
۱۴	اهداف ویژه

فصل دو^م – روش کار

۱۵	نوع و روش تحقیق
۱۵	روش نمونه گیری و تعیین حجم نمونه

عنوان

صفحه

١٥	محل دقیق انجام و زمان بررسی
١٥	کلید واژه (keyword)
١٥	روش انجام کار و جمع آوری اطلاعات
١٧	نتایج مورد انتظار
١٧	محدودیت ها و مشکلات اجرایی

فصل سوم – نتایج

١٩	نتائج
٢٥	جداول
٣٥	نمودارها

فصل چهارم – بحث

٤٠	بحث
٤٢	کاربرد عملی مطالعه

عنوان

صفحة

نقاط ضعف مطالعه

٤٢

نتیجه گیری

٤٣

خلاصه انگلیسی

٤٤

رفرنس

٤٥

خلاصه

آدنوتونسیلکتومی یکی از شایعترین جراحی ها در کودکان است . در گروه کودکان، هیپرترووفی آدنوئید ممکن است منجر به انسداد بینی و اختلال انسدادی خواب شود. در پاتوژن زرینوسینوزیت، التهاب راجعه گوش میانی والتهاب گوش میانی همراه با افیوژن نقش دارد.

هدف از این مطالعه ارزیابی نتایج یکسال پیگیری بیمارانی بود که تحت عمل آدنوئیدکتومی قرار گرفتند . نوع مطالعه بصورت follow up آینده نگر است که در بیمارستان شهید صدوqi یزد از تاریخ فروردین ماه ۱۳۸۶ تا شهریور ۱۳۸۷ پیگیری شدند . در طی یک دوره ی ۶ ماهه دو نفر جراح ، ۱۱۱ بیمار مبتلا به هیپرترووفی آدنوئید را عمل کردند . بیماران به مدت ۱۲ ماه پیگیری شدند تا نتایج بالینی عمل جراحی ارزیابی شود . از میان ۱۱۱ بیمار ، ۶۲ نفر دختر و ۴۹ نفر پسر هستند که میانگین سنی آنها در زمان عمل جراحی ۷.۷ سال (بین ۲ - ۱۷ سال) بوده است .

نتایج جراحی نسبتاً خوب بود بطوریکه ۹۴.۶٪ از بیماران بطور کامل از مشکل اصلی خود بهبود پیدا کردند .

در بیمارانی که صرفاً به علت هیپرترووفی آدنوئید دچار علائم شده بودند در طی دوره ی پیگیری بهبودی حاصل شده بود ، اما در بیماران با هیپرترووفی آدنوئید به همراه دیگر مشکلات مثل هیپرترووفی لوزه ی کامی یا ناهنجاری بینی تا اندازه ای مشکل و عود علائم را بعد از عمل داشتیم.

فصل اول

کلیات

آناتومی و فیزیولوژی حلق^(۱)

حلق یک مجرای مشترک هوایی- غذایی می باشد که از نظر آناتومیکال به نازوفارنکس یا حلق بینی، اوروفارنکس یا حلق دهانی و لارنگوفارنکس یا هیپوفارنکس تقسیم می شود. حلق به طور تقریبی در سطح مهره ششم گردنی به ابتدای مری ختم می شود. حنجره نیز در سطح قدامی حلق به ابتدای نای ختم می شود. اگر چه حلق به طور معمول محل یا هدف جراحی نمی باشد ولی فضاهای جانبی حلق اغلب در حین عمل جراحی توtal پارو تیدکتومی یا درمان جراحی نئوپلاسم ها در دسترس قرار می گیرند. در بعضی بیماران به طور مثال در افرادی که توده های اطراف لوزه ها یا پولیپ حنجره دارند دسترسی به حلق از طریق سطح داخلی یا موکوسی حلق ضروری می باشد. بنابراین دانستن روابط آناتومیکال داخلی و جانبی حلق برای جراحی ضروری می باشد.

چهار چوب عضلانی - اسکلتی

دیواره‌ی حلق از اپی تلیوم سنگفرشی مطبق ساخته شده است که توسط لایه‌ای عضلانی - غشایی که از قاعده‌ی جمجمه تا مری امتداد دارد پوشیده شده است.

عضلات دیواره‌ی حلق جفت‌های عضلات تنگ کننده‌ی فوقانی، میانی و تحتانی می باشند. غشای پوشاننده‌ی دیواره‌ی حلق، غشای تمایزیافته و متراکم فارنگوبازیلار و بوکوفارنژیال می باشد.

فاسیای فارنگوبازیلار از قاعده‌ی استخوان پشت سری منشأ می گیرد و به طور افقی در راستای زائده‌ی خاری استخوان پتریگوئید داخلی و رافه‌ی پتریگومندیبولا ر متصل می شود.

فاسیای بوكوفارنژیال لایه‌ی میانی فاسیای عمقی گردن می‌باشد و لایه‌ی احاطه کننده‌ی خارجی عضلات تنگ کننده‌ی حلقی و عضله‌ی دهانی (Buccinator) را تشکیل می‌دهد. این فاسیا از قاعده‌ی جمجمه منشأ می‌گیرد و به طرف گردن گسترش می‌یابد و به فاسیای جلوی نای و فاسیای احسایی متصل می‌شود.

عضلات تنگ کننده‌ی فوقانی حلق از یک سوم تحتانی کناره‌ی خلفی صفحه‌ی پتریگوئید داخلی و رافه‌ی پتریگومندیبولاًر منشأ می‌گیرند. فیبرهای عضلاتی به طرف خلف به سمت بالا و پایین گسترش می‌یابند و در طرف عقب و در خط وسط به عضله‌ی قرینه و مشابه خود متصل شده و یک نوار تاندونی به نام Pharyngeal Raphe تشکیل می‌دهند. این نوار تاندونی از تکمه‌ی حلقی واقع در سطح تحتانی قسمت قاعده‌ای استخوان پشت سری شروع می‌شود و تا ابتدای مری امتداد دارد.

عضله‌ی تنگ کننده‌ی فوقانی در سه نقطه به قاعده‌ی استخوان جمجمه متصل می‌شود، به دو عضله‌ی Pterygoid Hamuli و به تکمه‌ی حلقی. بنابراین در دیواره‌ی خلفی حلق فضایی لوپیایی شکل ایجاد می‌شود که فقط از فاسیای فارنگوبازیلار تشکیل یافته است.

الیاف عضله‌ی تنگ کننده‌ی میانی از کنار فوقانی شاخ بزرگ و دو کنار شاخ کوچک استخوان لامی (Hyoid) و قسمت تحتانی رباط Stylohyoid شروع شده و الیاف عضلاتی آن به طرف بالا و عقب رفته و در خط وسط رشته‌های عضلاتی به عضله‌ی قرینه‌ی خود متصل می‌شوند.

عضله‌ی تنگ کننده‌ی تحتانی حلق از سایر تنگ کننده‌های حلقی ضخیم‌تر می‌باشد. منشأ آن از خط مایل (Oblique Line) واقع در سطح خارجی غضروف تیروئید و همین طور از اطراف غضروف کریکوئید می‌باشد. رشته‌های عضلاتی به طرف عقب کشیده شده و در خط وسط به عضله‌ی قرینه و مشابه خود متصل می‌گردند.

در قسمت تحتانی در سطح غضروف کریکوئید ، تحتانی ترین فیبرهای عضله‌ی تنگ کننده با لایه‌ی عرضی عضله‌ی مری آمیخته می‌شوند و عضله‌ی کریکوفارنژیال را ایجاد می‌کنند.

عضله‌ی کریکوفارنژیال توسط شبکه‌ی حلقی عصب دهی می‌شود (زوج X مغزی) و جزء عضلاتی می‌باشد که در عمل بلع دخالت دارند.

اختلال عملکرد عضله‌ی کریکوفارنژیال علل متعددی دارد. هیپرتونیسیتی ایدئوپاتیک عضله‌ی کریکوفارنژیال باعث دشواری در عمل بلع یا دیسفاژی می‌شود.

بیماری‌های عصبی-عضلانی مانند Amyotrophic Lateral Sclerosis، میاستنی گراویس، پلی میوزیت و میتونیک دیستروفی عضلانی ممکن است باعث اختلال عملکرد کریکوفارنژیال در عمل بلع و در نتیجه آسپیراسیون شوند. در بیمارانی که ضایعات سیستم عصبی-مرکزی دارند نظیر مالتیپل اسکلروزیس، پارکینسون و بیماری هانتینگتون و یا حوادث عروق مغزی نیز ممکن است علائم مشابه دیده شود. ضعف مادرزادی این عضله ممکن است باعث هرنیاسیون مخاط فارنگوازوفارازیال شده، دیورتیکول ایجاد نماید. عصب دهی عضلات تنگ کننده شاخه‌ی خارجی عصب حنجره‌ای فوقانی و عصب حنجره‌ای راجعه می‌باشد (زوج X مغزی).

خونرسانی عضلات تنگ کننده توسط شاخه‌های حلقی شریان‌های حنجره‌ای فوقانی و تحتانی و شاخه‌های شریان کاروتید خارجی و شریان ساب کلاوین می‌باشد.

هنگامی که به نمای جانبی حلق نگاه می‌کنیم در بالا و پایین هر یک از عضلات تنگ کننده فضایی ایجاد شده است. اولین فضا بین قاعده‌ی جمجمه و عضله‌ی تنگ کننده‌ی فوقانی، دومین فضا بین عضلات تنگ کننده‌ی فوقانی و میانی، سومین فضا بین عضلات تنگ کننده‌ی میانی و تحتانی و چهارمین فضا بین فیبرهای عضلات تنگ کننده‌ی تحتانی و مری دیده

می شود. همچنان که قبل‌گفته شد هر یک از این فضاهای محتوی ساختمان مشخصی می باشد و توسط غشای بوكوفارنژیال که خود قسمتی از لایه‌ی داخلی فاسیای عمقی گردن می باشد احاطه شده است.

حلقه‌ی لنفاتیک والدایر و لوزه‌ها

از محل شیپور استاش تا قاعده‌ی زبان ، مخاط حلق بوسیله‌ی بافت لنفاوی منتشر و گره‌های لنفاوی سازمان یافته‌ای ارتراح پیدا کرده است که در برخی نقاط توده‌های لوزه‌ای مخصوصی را ایجاد کرده اند . وقتی به حلق از سطح خلفی بنگریم تجمع بافت لنفاوی زیر مخاط و زیر اپی تلیالی ، لوزه‌های حلقوی ، کامی ، زبانی را ایجاد کرده که به دور دیواره‌ی حلق حلقه‌ای را تشکیل می دهند.

این حلقه به طور کلاسیک حلقه‌ی والدایر نامیده می شود . این حلقه اولین خط مکانیسم دفاعی ایمونولوژیک بدن می باشد .

در ۳ تا ۴ درصد بیمارانی که کارسینومای متاستاتیک در گردن دارند ، قبل از درمان ابتدایی در آنها نمی توان تومور اولیه را پیدا کرد .

گفته می شود که این بیماران دارای تومور اولیه‌ی ناشناخته یا پنهان می باشند . در نزدیک به ۵۰ درصد از این بیماران دیده شده که حلقه‌ی والدایر حاوی تومور اولیه بوده که ناشناخته در نظر گرفته شده بود .

آدنوئید

آدنوئید در قسمت محیطی بورس حلقی در نازوفارنکس قرار دارد . بسته به اندازه و تعداد گره های لنفاوی ، مخاط اندکی بالا آمده و توده ای با چین هایی در سطح اپی تلیوم آن ایجاد می کند . این چین ها در واقع برابر با همان کریپت هایی می باشند که درساختمان لوزه کامی به کار رفته است . اپی تلیوم شامل پوشش استوانه ای مطبق کاذب می باشد ، اگر چه در بعضی مناطق اپی تلیوم سنگفرشی مطبق وجود دارد .

لوزه های کامی

لوزه های کامی مشابه سایر بافت های لنفاوی نمی باشند و غالباً به صورت توده های بزرگ جوانه داری هستند که از اپی تلیوم سنگفرشی مطبق غیر شاخی پوشیده شده اند . نمای بافت شناسی آن کریپت های عمیقی را در سطح آن نشان می دهد که همراه با آن تعداد زیادی فولیکول های لنفاوی در سطح زیر اپی تلیوم وجود دارد .

لوزه های زبانی

بالآخره لوزه های زبانی توده های پاپی شکل حلقوی می باشند که در یک سوم خلفی زبان به طرف بالا برآمده شده اند . هر توده غالباً دهانه ی منفردی در سطح مخاطی خود دارد که غده ی لوله ای یا کریپت را می سازد . غدد مخاطی به صورت دهانه ای شرح داده می شوند که به داخل کریپت باز می شود و از اپی تلیوم سنگفرشی مطبق پوشیده شده است . در نمای بافت شناسی ، کریپت محتوی بقایای سلولی و باکتری می باشد که با تکنیک های مناسب رنگ آمیزی قابل مشاهده هستند .

تونسیلکتومی و آدنوئیدکتومی^(۱)

اندیکاسیون ها

در زیر به چند مورد از اندیکاسیون های مطلق تونسیلکتومی و آدنوئیدکتومی اشاره می کنیم :

انسداد شدید راه هوایی فوقانی

انسداد شدید راه هوایی فوقانی ممکن است سبب ایجاد آپنه ی خواب یا حتی کورپولمونل شود .

Ainger و Noonan هر دو هیپوونتیلاسیون و فشار خون ریوی و کورپولمونل را که به دنبال انسداد راه هوایی فوقانی به دنبال هایپرپلازی آدنوتونسیلار رخ داده بود توضیح دادند. انسداد راه هوایی مزمن باعث ایجاد هیپوکسی به دلیل احتباس CO_2 می شود که ثانویه به آن ادم ریه همراه با فشار خون ریوی و نارسایی سمت راست قلب رخ می دهند که این ها در مراحل اولیه ی بیماری برگشت پذیر است . بسیاری این سندرم را که به صورت خرناک کشیدن ، آپنه ی انسدادی ، فشارخون ریوی، خواب آلودگی در طول روز ، عقب ماندگی ذهنی و جسمی و بی اختیاری ادرار می باشد تأیید کرده اند . گزارش شده است که این سندرم باعث مرگ شده است و با سندرم مرگ ناگهانی شیرخواران مرتبط می باشد .

تونسیلکتومی و آدنوئیدکتومی در مورد این بیماران باید انجام شود .

هیپرتروفی آدنوتونسیلار که موجب ایجاد تنفس دهانی و اثر بر روی دندان ها و نازوفارنکس شود ، همچنین اختلالاتی که در شکل صورت ، دهان و دندان ایجاد می شود اندیکاسیونی جهت آدنوتانسیلکتومی می باشند .

آبسه های پری تونسیلار

در مورد اینکه آبسه‌ی پری تونسیلار شامل یک سری بیماری همراه با مرگ و میر است بحثی نیست. همچنین بیماری که یکبار به آبسه‌ی کواینزی مبتلا می‌شود قابلیت آن را خواهد داشت که برای بار دوم و سوم نیز مبتلا شود. این احتمال تکرار بیماری از ۲۰ تا ۱۰۰ درصد متغیر است و یک بار ابتلا یک اندیکاسیون قطعی جهت لوزه برداری نیست. هر بیمار باید به تنها یی مورد بررسی قرار گیرد. بیماری که سابقه‌ی تونسیلیت مکرر دارد و به دنبال آن دچار کواینزی شده است به نظر می‌رسد که بیشتر به لوزه برداری نیاز داشته باشد تا بیماری که مبتلا به کواینزی بدون سابقه‌ی تونسیلیت شده است. خلاصه اینکه برآورده شده است که آبسه‌ی دور لوزه راجعه (علیرغم درناز) ۱۰ درصد از موارد جراحی تونسیلکتومی را تشکیل می‌دهد.

از اندیکاسیون‌های نسبی نیز می‌توان به عفونت‌های مکرر لوزه یا تونسیلیت راجعه، تونسیلیت مزمن، تشنج ناشی از تب به دنبال تونسیلیت، حاملین استرپتوکوک β همولیتیک، سینوزیت ماگزیلاری مزمن، اشاره کرد.

عوارض عمل جراحی آدنوتونسیلکتومی^(۱)

عوارض شدید عمل آدنوتونسیلکتومی شامل موارد زیر است:

(۱) درد (۲) خونریزی (۳) انسداد راه هوایی (۴) ادم ریوی بعد از جراحی (۵) عدم کفایت ولوفارنزیال (۶) تنگی نازو فارنکس و (۷) مرگ.

با توجه به بهبود تکنیک‌های آدنوتونسیلکتومی عوارض کاهش یافته است.

بیان مسئله و اهمیت موضوع :

- ۱) آدنوئید در هفتمین ماه حاملگی شروع به رشد می نماید و تا سن ۵ سالگی رشد آن ادامه می یابد و سپس دچار آترووفی می شود و همچنین ناحیه نازوفارنکس رشد می یابد و انسداد راه هوایی اصلاح می گردد.(۱)
- ۲) آدنوتونسیلار هیپرپلازی شایعترین علت آپنه انسدادی خواب در بچه ها است و یکی از سه علت شایع خرخر در بچه ها بزرگی آدنوئید است.(۲)
- ۳) انسداد بینی یک علامت شایع در کودکان و یکی از علل مهم آن هیپرتروفی آدنوئید است. (۳)
- ۴) لوزه ی کامی و آدنوئید یک قسمت از حلقه ی والدیر هستند و در برخورد با آنتی ژن تولید آنتی بادی می کنند.(۴)
- ۵) آدنوتونسیلار هیپرتروفی در اختلال رشد کودکان مؤثر است.(۵)
- ۶) هیپرتروفی آدنوئید از علل بالا رفتن فشار شریان ریوی در کودکان و آدنوتونسیلکتومی اثر درمانی در این کودکان دارد.(۶)
- ۷) اثرات آدنوئید و لوزه کامی دچار هیپرتروفی بر روی صحبت و رزونانس بینی مورد شک هستند.(۷)
- ۸) گرافی لترال گردن یک وسیله خوب برای اندازه گیری بافت آدنوئید و راه هوایی نازوفارنکس است که افزایش راه هوایی و کاهش بافت آدنوئید را پس از آدنوئیدکتومی نمایان می سازد.(۸)
- ۹) رینومتری اکو سنیک جهت تشخیص هیپرتروفی آدنوئید بخوبی توسط بچه ها تحمل می شود و روش سریع و غیر تهاجمی است.(۹)

(۱۰) آدنوئیدکتومی و تونسیلکتومی از شایعترین جراحی های کودکان است.(۹)

(۱۱) آدنوئیدکتومی بدون دید انجام می شود و یکی از دلایل عود علائم باقی ماندن بافت آدنوئید می تواند باشد که نیاز به آدنوئیدکتومی مجدد ناشایع نیست. پیشنهاد شده که تکنیک جراحی با دید (آئینه یا یک اندوسکوپ) انجام شود.(۱۰)

(۱۲) درمان با لیزر می تواند به صورت سرپایی جهت آدنوئیدکتومی کودکان با هیپرپلازی آدنوتونسیلار انجام شود و در کودکان با آپنه شبانه ای انسدادی پیشنهاد می گردد.(۱۱)

(۱۳) آدنوئیدکتومی با Gold laser در Follow up طولانی مدت ، Safe و مؤثر بودن آن مطرح شده است . (۱۲)

علت انتخاب موضوع و اهمیت آن :

الف- آدنوئیدکتومی از شایعترین اعمال جراحی در کودکان می باشد که در بخش ENT بیمارستان شهید صدوqi یزد نیز از عمل های رایج می باشد . بررسی نتایج یکسال پیگیری آدنوئیدکتومی از نظر عود علائم که علت اصلی مراجعه ای والدین می باشد میزان موفقیت ما را در انتخاب صحیح بیمار و عمل جراحی نمایان می سازد .

ب- با توجه به مشکلات هیپرتروفی آدنوئید که به علت انسداد راه هوایی فوقانی ایجاد می شود به خصوص اختلال در یادگیری ، تغییرات رفتاری FTT شدید ، هیپرتانسیون پولمونر ، هیپرتروفی سمت راست قلب ثانویه به هیپرتروفی آدنوئید و همچنین تغییر ساختار فک تحتانی و فوقانی ، اختلال خواب ، انسداد بینی ، رینیت مزمن و اختلال صحبت کردن و بلع از علل مهم توجه به مقوله ای هیپرتروفی آدنوئید می باشد.

مروری بر مطالعات مشابه

در مطالعه ای که توسط Licameli, Jones و Yoon انجام شده است و ۲۵۵۴ بیمار را بعد از عمل آدنوئیدکتومی و تونسیلکتومی طی ژانویه ۲۰۰۰ تا سپتامبر ۲۰۰۴ پیگیری کردند، ۹۶.۹٪ رژیم غذایی نرمال و ۹۶.۲٪ فعالیت نرمال خود را ادامه دادند.

۹۳٪ بیماران خواب راحتی بدون خرخر شبانه داشتند در حالی که تغییر صدا که شایع ترین مشکل بعد از عمل بوده در ۶۳.۷٪ آنها اتفاق افتاده است.^(۱۳)

مطالعه‌ی مشابهی نیز توسط Bray, Jonse و Rosbe انجام شد و طی آن ۱۳۴ بیمار بین دسامبر ۹۷ تا ژوئن ۹۸ تحت عمل آدنوئیدکتومی یا تونسیلکتومی یا هر دو قرار گرفتند. شایعترین مشکل بعد از عمل بیماران تغییر صدا بوده که در ۶۸٪ آنان رخ داده است و خرخر شبانه نیز در ۷٪ بیماران بعد از عمل باقی مانده است. همچنین بیوست در حدود ۱۰٪ بیماران اتفاق افتاده است. آنان به فعالیت عادی خود برگشتند و ۱۷٪ نیز دچار خونریزی بعد از عمل شدند.^(۱۴)

در مطالعه‌ای که بین سالهای ۱۹۹۷ تا ۲۰۰۳ توسط Kay, Casselbrant و Bryson انجام گرفته است عوامل خطر عمل تونسیلکتومی بعد از عمل آدنوئیدکتومی مورد بررسی قرار گرفته است که متغیر دیگری غیر از اندازه‌ی تونسیل این خطر را به طور آشکار افزایش نداده است. در این مطالعه امتیازی بین ۰ تا +۴ به اندازه‌ی تونسیل داده اند بطوریکه به ازای هر واحد افزایش در این امتیاز (مثالاً +۲ به +۳) خطر انجام عمل تونسیلکتومی بعد از آدنوئیدکتومی ۱.۶ برابر افزایش می‌یابد. همچنین این مطالعه ثابت می‌کند که تعداد کودکان کوچکتر که تحت یک آدنوئیدکتومی بدون تونسیلکتومی همزمان قرار می‌گیرند از کودکان بزرگتری که تحت یک تونسیلکتومی بعد از